

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA

Muzykoterapia kliniczna

Kod przedmiotu

Kierunek

Muzykoterapia

Specjalność

-

Typ przedmiotu

Kierunkowy ogólnomuzyczny

Wymagania wstępne

Wiedza lub umiejętności na poziomie szkoły muzycznej II stopnia i matury (przedmioty humanistyczne itp.).

Wymagania końcowe

Egzamin pisemny z materiału dwóch semestrów, kwalifikowany jako zaliczenie ze stopniem.

Cele kształcenia

Poznanie:

- 1) historii polskiej myśli muzykoterapeutycznej począwszy od 1850 r. oraz głównych koncepcji terapeutycznych starożytnej Grecji: isopatycznej i alopatycznej.
- 2) zasad funkcjonowania muzykoterapii w warunkach szpitalnych,
- 3) mechanizmów poprzez które działa muzykoterapia,
- 4) modeli przeżycia muzycznego w terapii,
- 5) kierunków teoretycznych muzykoterapii,
- 6) wybranych koncepcji teoretycznych muzykoterapii,
- 7) muzykoterapii w wybranych zakresach medycznych
- 8) wybranych technik projekcyjnych (receptywnych) muzykoterapii oraz technik z użyciem instrumentów muzycznych m.in. techniki „kodowania muzycznego” E. Galińskiej.
- 9) nabycie umiejętności komunikowania się za pomocą muzyki oraz rozumienia zachowań muzycznych i ich translacji na zachowania nie-muzyczne (wg zasady izomorfizmu),
- 10) poznanie warsztatu muzykoterapeuty w zakresie praktycznym/klinicznym i naukowym (umiejętność korzystania z literatury przedmiotu).

Treści programowe nauczania

Prezentacja dziedziny muzykoterapii w zastosowaniu klinicznym wobec pacjentów z zaburzeniami psychicznymi (psychozy, choroba afektywna, zaburzenia nerwicowe, zaburzenia odżywiania, zaburzenia osobowości).

Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu przedmiotu

- w zakresie wiedzy

- Posiada podstawową wiedzę z zakresu historii muzykoterapii, jej celów oraz funkcji, zna techniki muzykoterapii aktywnej i receptywnej (K1_W05).
- Posiada podstawową wiedzę dotyczącą efektywności oddziaływania muzyki na odbiorcę (K1_W06).
- Zna warsztat muzykoterapeuty (K1_W07).

- Zna zasady doboru repertuaru muzycznego do celów terapii oraz zasady oddziaływania materiałem muzycznym (K1_W08).
- Ma podstawową wiedzę z zakresu dyscyplin pokrewnych muzyce (arteterapii) (K1_W09).

- w zakresie umiejętności

- Posiada umiejętności doboru muzyki i tworzenia programów terapeutycznych w zakresie profilaktyki, wspomagania leczenia oraz wspomagania rehabilitacji (K1_U05).
- Potrafi prawidłowo zaplanować program terapeutyczny dla określonej grupy zaburzeń i stworzyć nowe techniki muzykoterapeutyczne (K1_U08).
- Potrafi komunikować się za pomocą muzyki i instrumentu muzycznego (K1_U07)
- Zna i potrafi zastosować różne techniki muzykoterapeutyczne (K1_U09).
- Posiada umiejętność oceny skuteczności stosowanych technik muzykoterapeutycznych (K1_U10).

- w zakresie kompetencji społecznych

- Wykazuje umiejętność samooceny i konstruktywnej krytyki w obszarze własnych działań muzykoterapeutycznych (K1_K03).
- Potrafi zorganizować własne działania muzykoterapeutyczne (K1_K09).
- Ma potrzebę ciągłego rozwoju własnego i rozwoju kompetencji zawodowych muzykoterapeuty (K1_K12).

Metody nauczania:

Wykłady, ćwiczenia

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się

ROK	I		II		III	
SEMESTR	1	2	3	4	5	6
Punkty ECTS	2 / 1	2 / 1	4	4		
Ilość godzin w semestrze	8 / 8	8 / 8	24	24		
Rodzaj zaliczenia	Zal / Zal	Zs / Zs	Egz	Egz		
LEGENDA	zal – zaliczony; zs – zaliczenie ze stopniem; egz – egzamin; ed – egzamin dyplomowy					

Kryteria oceny

Podczas ćwiczeń sprawdzanie i korekta wypowiedzi studentów dotyczących analizy prezentowanych zachowań muzycznych.

Egzamin pisemny z całego materiału dwóch semestrów obejmujący pytania dotyczące:

- różnic w stosowaniu muzykoterapii w odniesieniu do pacjentów nerwicowych a psychotycznych,
- rozwiązywania przykładowego problemu terapeutycznego (i umiejętności dobrania do niego określonej techniki i programu terapeutycznego),
- opisu wybranego kierunku teoretycznego muzykoterapii,
- opisu wybranej koncepcji historycznej muzykoterapii,
- opisu mechanizmu fizjologicznego lub psychologicznego działania muzyki,
- analizy własnego silnego przeżycia podczas zajęć.

Literatura (piśmiennictwo)

1. Schwabe C., (1972). Leczenie muzyką chorych z nerwicami i zaburzeniami czynnościowymi, Warszawa, PZWL.
2. Galińska, E. (1973) Muzykoterapia grupowa w psychiatrii. *Psychoterapia*, nr IV, s. 3-37 (cały numer)
3. Galińska, E (1977) Psychoterapeutyczne założenia muzykoterapii i ich realizacja. *Psychoterapia*, nr XXII, s. 21-32.
4. Galińska, E (1979). Sposób przeżywania muzyki przez pacjentów depresyjnych i jego konsekwencje dla metodyki muzykoterapii. *Psychoterapia*, nr XXXI, s. 33-39.
5. Chlistunoff, W., Galińska, E (1984). Diagnostyczne aspekty muzykoterapii i psychorysunku. *Psychiatria Polska*, XVIII, nr 1, s. 57-74.
6. Galińska, E (1987). Dzieje poglądów na lecznicze działanie muzyki. *Archiwum Historii i Filozofii Medycyny*, PAN, nr 50, 2, s. 235-256.
7. Galińska, E (1987). Początki muzykoterapii jako nowej dyscypliny medycznej. *Archiwum Historii i Filozofii Medycyny*, PAN, 50, nr 3, s.405-426.
8. Galińska E. (1990), Z zagadnień muzykoterapii [w:] M. Manturzevska, H. Kotarska (red.) Z zagadnień psychologii muzyki, Warszawa, WSiP.
9. Galińska, E. (1991). Muzykoterapia w kompleksowym leczeniu schizofrenii w warunkach oddziału dziennego. *Psychoterapia*, nr 3(78), s. 39-50.
10. Galińska, E (1993). Muzykoterapia a somatoterapia. *Muzykoterapia* (Grupa Roboczą „Muzykoterapia” Sekcji Naukowej Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego), nr 1 (3), s. 23-32.
11. Galińska, E. (1995). Analiza mechanizmów poznawczych muzykoterapii nerwic. *Psychoterapia*, nr 2 (93), s. 27-60.
12. Galinska, E. (1996). Koncepcja somatoterapii i somatoanalizy Richarda Meyera. W: (E. Galińska, W. Dudek) *Richard Meyer Somatoterapia. Ciało w psychoterapii*. Tłum z fr. Olga Raut. Warszawa: Wydawnictwo Psychologii i Kultury Eneteia, s. 139-143.
13. Galińska, E. (2001): Możliwości i ograniczenia muzykoterapii i psychodramy w leczeniu osób ze schizofrenią. *Psychoterapia*, nr 3(118), s. 5- 17.
14. Galińska, E (2003): Muzykoterapia poczucia tożsamości. „Kodowanie muzyczne” – instalacja ego. *Psychoterapia*, nr 3 126), s.61-72.
15. Galińska, E., Aranowska, E. (2004). Metodologiczne podstawy analizy stylu komunikacji muzycznej. *Przegląd Psychologiczny*, s. 327-344.
16. Galińska, E (2004) Elementy reparacji w psychodramie i w muzykoterapii według teorii Melanii Klein. *Psychoterapia*, nr 4, s. 17-28.
17. Galińska, E. (2005) Muzykoterapia. W: Lidia Grzesiuk. (red.) *Psychoterapia. Teoria*, Podręcznik Akademicki . Warszawa: Wyd. Psychologii i Kultury Eneteia Tom 1, s. 531-541 (rozdział 19.2).
18. Galińska, E, Kozińska, J. (2005). Wpływ muzyki na symboliczny i diagnostyczny wymiar procesu wyobraźniowego. *Muzyka* (Kwartalnik Muzykologiczny Instytutu Sztuki PAN) nr 4 , s. 3-29.
19. Galińska, E. (2006) Strategie kontaktu w rodzinie a autoprezentacja pacjenta. *Psychoterapia*, nr 3, s. 21-32.
20. Cesarz H. (2008). Kreatywność w muzykoterapii, [w:] W. Karolak, B. Kaczorowska (red.): *Arteterapia w medycynie i edukacji*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Humanistyczno – Ekonomicznej, Łódź 2008, s. 23 – 28.
21. Galińska, E. (2012). Muzykoterapia. W: W: Jacek Wciórka, Stanisław Pużyński, Janusz Rybakowski (red.). *Psychiatria. Metody leczenia. Zagadnienia etyczne*,

- prawne, publiczne, społeczne*. Wrocław: Elsevier, Urban & Partner, wyd. II, tom III, s. 365-376 (roz. 1.7.3).
22. Cesarz, H. (2012). Wybrane metody i techniki muzykoterapii w pracy z osobami zaburzonymi psychicznie. W: K Stachyra (red.). *Podstawy muzykoterapii*. Lublin: UMCS, s. 185-202.
 23. Stachyra K. (red.) (2012). *Podstawy muzykoterapii*. Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin.
 24. Stachyra K.(red.) (2012) *Modele, metody i podejścia w muzykoterapii*. Uniwersytet Marii Curie- Skłodowskiej UMCS, Lublin.
 25. Schwabe, Ch., Haase, U.(2012) *Koncepcja muzykoterapeutyczna Christopha Schwabe*. W: Krzysztof Stachyra (red.) *Podstawy Muzykoterapii*, op. cit., s. 131-138.
 26. Benenzon, R.(2012). *Muzykoterapia Benenzona*. W: K. Stachyra (red.), *Podstawy Muzykoterapii*, op. cit., s. 75-85/
 27. Galińska, E. (2015). Znaczenie muzykoterapii w rehabilitacji neurologicznej. *Psychiatria Polska*, 49 (4): 835-846 (czasopismo z Listy Filadelfijskiej; Impact Factor 0,753)

Język wykładowy

Polski, francuski, niemiecki, angielski.

Imię i nazwisko wykładowcy

dr n. hum. Elżbieta Galińska

dr Stella Kaczmarek